

Kas naujo už upės

Nr.7
2014/2015

Pavasaris – vienas iš keturių metų laikų vidutinio klimato zonoje. Pavasarį pražysta dauguma augalų, sugrįžta migruojantys paukščiai.

Pavasario pavadinimas siejamas su paskesnio metų laiko, vasaros, pavadinimu, prie kurio pridedamas priešdėlis pa-, reiškiantis buvimą šalia.

Mums parašyti galite: uzupiolaikrastis@gmail.com
Būkime draugais, būkime kartu.
Lauksime Jūsų laišku.

Šalies mokinių folklorinių šokių varžytuvių finalas 2015

PATREPSYNĖ

Gabija Paškevičiūtė ir Titas Motiejūnas iš Ukmergės Užupio pagrindinės mokyklos (vadovė Ramunė Radzevičienė) šauniaisiai pašoko šokį "Gyvatynas"

Diplomantais tapo ir Beata Aniūnaitė bei Airidas Kostikas

Patrepsynė - 2015

Kurtuvėnuose, Šiaulių rajone gegužės 10d. vyko respublikinis moksleivių folklorinių šokių konkursas – varžytuvės „Patrepsynė“. Šį renginį jau 11 metų organizuoja etninės kultūros puoselėtojai Diana ir Albertas Martinaičiai.

Šiais metais varžytuvės vyko etnografinėje aplinkoje – Kurtuvėnų Dvaro ratinėje. Finale dalyvavo 90 šokėjų porų iš 19 savivaldybių. Šokiai pagal sudėtingumą buvo suskirstyti į pradedančiųjų bei pažengusiųjų kategorijas. Pradedančiųjų grupėje varžėsi net 70 porų.

Šokėjus vertino tarptautinė komisija – komisijos pirmininkas Latvijos etnologas Ernest Spič, tokių pat varžytuvių Latvijoje organizatorius bei sumanytojas ir net 6 etninės kultūros žinovai iš Šiaulių, Panevėžio ir Klaipėdos.

Mūsų moksleiviams labiausiai pasisekė šokant „Labryt labryt, panyte“, „Polka biedna“ bei „Gyvata“.

Visi dalyviai gavo originalius prizus – riešutų gliaudyklės.

O kaip sekėsi užupiečiams balandžio-gegužės mėnesį galite pažiūrėti kitoje laikraščio puslapyje

KULTŪRA VAKAR, ŠIANDIEN, RYTOJ

Balandžio 10-12d. Vilniuje vyko Lietuvos moksleivių sąjungos (LMS) pavasario forumas – 21-oji asamblėja. Tai svarbiausias LMS renginys šiais metais. Į šį renginį susirinko moksleiviai iš visos Lietuvos, jų buvo virš 400, taip pat ir aš. Penktadienio (10d.) programa vyko LR Seime. Sveikinimo žodį tarė LR Seimo pirmininkė Loreta Graužinienė, Švietimo ir mokslo ministras Dainius Pavalkis, naujasis Vilniaus meras Remigijus Šimašius.

Vėliau vyko paskaitos pilietiškumo tema. Pirmą paskaitą vedė Nijolė Oželytė, ji vedė paskaitą „Ar apsimoka būti pilietišku?“. Antrą paskaitą vedė grupės „Antis“ lyderis Algirdas Kaušpėdas, jis vedė paskaitą „Kam reikalinga laisvė?“. Antrą forumo dieną (11d.) vyko svarbiausias LMS renginys – 21-oji asamblėja, kurios metu buvo patvirtintos LMS veiklos ataskaita, LMS

revizijos komisijos pateikta ataskaita ir išrinktas naujas LMS vadovas – prezidentas. Naujais LMS prezidentais tapo Akvilė Burneikaitė.

Mokyklos mokinių tarybos pirmininkės pavaduotojas Julius Petrikas.

Nuotraukos: Juliaus Petriko

Lengvosios atletikos keturkovės varžybos

Gegužės 12d. vyko Ukmergės miesto mokyklų keturkovės varžybos, kuriose dalyvavo Užupio, "Šilo" ir Senamiesčio pagrindinės mokyklos. Varžybų dalyviai rungėsi 60 m. bėgimo, šuolio į tolį, kamuoliuko metimo ir 500 - 800 m. bėgimo keturkovės rungtyse.

Iš 3 merginų komandų antrąją vietą iškovojo Užupio pagrindinės mokyklos komanda (**Ugnė Kalesnykaitė, Austėja Šidlauskaitė, Akvilė Mulevičiūtė, Evelina Osadčiūtė, Vesta Peregorodejevaitė**). Komandos vadovas **Rasa Žydelienė**.

Iš 2 berniukų komandų pirmąją vietą iškovojo Užupio pagrindinės mokyklos komanda (**Denas Dūda, Eivinas Pivoras, Adas Niaura, Aivaras Lunys, Lukas Verbickas, Mantas Verbickas**). Komandos vadovas **Daiva Sabaliauskaitė**.

Mokomės, kuriame, dalyvaujame, tobulėjame

„Šok į tėvų klumpes“

Balandžio 10-ąją, pirmą kartą šalies istorijoje, Lietuvos mokyklos, įmonės bei organizacijos buvo pakviestos dalyvauti iniciatyvoje „Šok į tėvų klumpes“. Tai visuotinė atvirų durų diena tėvų darbovietėse.

Dalyvauti šioje iniciatyvoje užsiregistravo ir mūsų mokykla. 7 b klasės mokinės Ugnės Baginskaitės tėtis, dirbantis gamybos vadovu bendrovėje, „Universalūs medžio produktai“ pakvietė šios klasės auklėtoją ir jos mokinius „pasimatuoti profesiją“.

Atvykus į įmonę, Ugnės tėtis papasakojo apie įmonės istoriją, joje gaminamą produkciją ir pakvietė visus

pažiūrėti kaip „gimsta“ stalas-knyga: nuo medienos ruošinio iki stalo paruošimo vartotojams. Lydimi gamybos vadovo, mokiniai stebėjo kiekvieną stalo gamybos proceso pakopą.

Pamačius visą gamybos procesą, mokiniams buvo suteikta puiki galimybė patiems „pasimatuoti, profesiją. Jie turėjo savo jėgomis surinkti stalą-knygą nuo pradžios iki pabaigos. Tai jie atliko su didžiausiu entuziazmu. Visą mūsų išvyką vainikavo įteiktos praktiškos dovanėlės mokiniams už šauniai atliktą darbą.

Šioje išvykoje mokiniai įgijo ne tik teorinių žinių, pamatė kaip gaminami baldai, bet ir puikiai išbandė savo jėgas atliekdami praktinį darbą.

7b klasės auklėtoja Inga Ilčiukienė

Mūsų laikraštuką galima skaityti ir internete. Ir net dviem adresais. Užpietis apsigyveno portale www.vilkmerge.lt.

Laikraštukas slepiasi po rubrika užpietis. Parsisiūsti ir atsispausdinti galima iš mokyklos svetainės:

www.uzupys.ukmerge.lm.lt

Mokomės, kuriame, dalyvaujame, tobulėjame

Niekuomet žmogus nėra toks gražus, koks jis būna kurdamas.

(Vydūnas)

Dešimtukai dalyvavo projekte

Mūsų mokyklos dešimtos klasės moksleiviai: Ernesta, Tautvydas ir Deivydas kartu su klasės auklėtoja Irena Pernaviene dalyvavo Jaunimo reikalų departamento prie Socialinės ir darbo apsaugos ministerijos inicijuotame projekte „Pažink gamybą kitaip“. Moksleiviai kartu su 30 kitų mokinių ir mokytojų iš įvairių Ukmergės rajono mokyklų dalyvavo išvykose į dvi įmones: AB „Vilkma“ ir AB „Umega“ (buvusi „Vienybė“). Įmonėse projekto dalyviai susipažino su gamyba, stebėjo įvairius gamybos procesus, iš arti pamatė atliekamą darbą, produkciją. Moksleiviams labai patiko inovatyvus, novatoriškas, skatinantis jaunimo verslumą projektas „Pažink gamybą kitaip“.

Dešimtos klasės auklėtoja Irena Pernaviene

Šeimos šventė Užupio pagrindinėje mokykloje

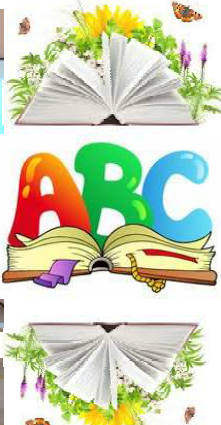
Gegužės 15 d – Šeimos šventė. Šią gražią dieną paminėti ir pabūti kartu Užupio pagrindinėje mokykloje 3a klasės mokinius, tėvelius ir kitus artimus šeimos narius sukvietė anglų kalbos mokytojos I. Ilčiukienė ir J. Dunčienė.

Aktų salėje vyko anglų k. pamokėlė „Let’s learn together“. Mokytojos norėjo, kad iš pamokos kiekvienas išsineštų geriausias emocijas ir džiaugsmą pabuvus kartu su artimiausiais žmonėmis. Mokiniai rodė kaip išmoko metų laikus, savaites dienas, spalvas, skaičius anglų kalba, atsakinėjo į mokytojų klausimus. Salėje skambėjo dainos, vaikai su tėveliais žaidė žaidimus, šoko. Mes, tėveliai mokėmės kartu ir gavom galimybę parodyti, ką išmokom padainuoti, pašokti, pažaisti kartu su vaikais.

Šį gražų Šeimos dienos vakarą galėjom pabūti kartu su šeima, niekur neskubėti ir pasidžiaugti savo vaikais ir jų pasiekimais. Linksmi ir įsimintinai praleidome vakarą.

Choreografijos mokytoja R.Radzevičienė visus subūrė bendram šokiui. Buvo linksma ir smagu. Šiuolaikiniame pasaulyje veikla su šeima tampa tikra prabanga. Ši netradicinė pamokėlė tapo švente per kurią dovanojome vieni kitiems tai, kas brangiausia – savo dėmesį, laiką ir pažinimo džiaugsmą.

Neringa Pratkeliene, Virginija Varniene (3a klasės mokinių mamos)

Mokomės, kuriame, dalyvaujame, tobulėjame

Šaškių varžybos

Balandžio 16 d., vyko Ukmergės rajono bendrojo ugdymo mokyklų 5 – 12 klasių mokseivių šaškių varžybos.

Varžybose dalyvavo trys komandos, kurių sudėtis buvo trys berniukai ir viena mergaitė. Pirmąją vietą šiose varžybose iškovojo Užupio pagrindinės mokyklos komanda (mokytoja Daiva Sabaliauskaitė). Antrąją vietą iškovojo Jono Basanavičiaus gimnazija, trečiąją – Antano Smetonos gimnazijos moksleiviai.

Užupio pagrindinės mokyklos komanda:
Ugnius Padolskis, N o r m a n t a s Noreika, Modestas Sejonas , Viktorija Balcerytė, rajonui atstovaus šaškių finalinėse varžybose balandžio 25d., Marijampolėje.

“Riešutėlių” kelionė

Š. m. balandžio pabaigoje Mmokyklos liaudiškų šokių kolektyvas „Riešutėliai“, vadovaujami mokytojos Ramunės Radzevičienės, vyko į Preili miestą Latvijoje. Šokėjus pakvietė Preili I-osios vidurinės mokyklos šokių kolektyvas „Dancari“ į savo 18 -ąjį gimtadienį. Prieš koncertą mokyklos šeimininkai surengė ekskursiją į Lėlių muziejų. Šiame nuostabiame muziejuje vaikai ir mokytojos pavirto karaliais ir princesėmis, muškietininkais ir damomis. Po apsilankymo muziejuje puikiai nusiteikę šokėjėliai dalyvavo šokių kolektyvo gimtadienio šventėje Preili kultūros centre. Gausiai susirinkusiems žiūrovams koncertavo „Dancari“, šokėjai iš Preili I-osios vidurinės mokyklos bei jaunieji ir jaunučiai „Riešutėliai“. Gražiai pasveikinę Dancari vadovę Ilzė ir visus šokėjus, mūsų mokyklos mokiniai dalyvavo gimtadienio vakaronėje. Pavargę ir labai laimingi „Riešutėliai“ grįžo į Ukmergę.

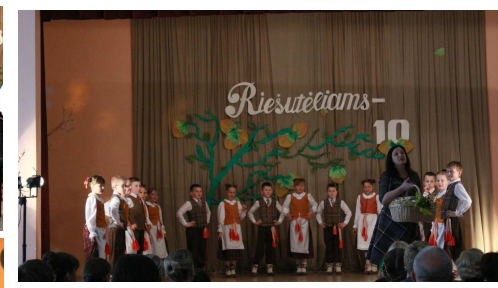

Mokomės, kuriame, dalyvaujame, tobulėjame

Užupio pagrindinėje mokykloje – tarptautinis renginys.

Balandžio 22 dieną Užupio pagrindinėje mokykloje vyko šokių kolektyvo „Riešutėliai“ jubiliejinė, 10-ojo „gimtadienio“, šventė. Kolektyvą subūrė ir jam vadovauja mokytoja metodininkė Ramunė Radzevičienė, 2014 metais pripažinta Metų Mokytoja. Energinga, gabi, entuziastinga pedagogė į kolektyvą subūrė per 60 šokėjų: pradinukų, vyresniųjų klasių mokinių, buvusių mokinių, mokytojų, tėvų. Kolektyvo pasveikinti atvyko svečių – šokėjų grupė „Dancere“ (vadovė Ilze Broka) iš Latvijos Respublikos Preilos miesto, Švenčionėlių progimnazijos liaudies šokių grupė „Lašas“, vadovaujama Jekaterinos Matulevičienės, Veprių instrumentinis ansamblis, vadovaujamas Edvardo Ratauto. Šokėjus sveikino Rajono savivaldybės Švietimo ir sporto skyriaus vedėja Dalė Steponavičienė ir pavaduotoja Ingrida Krikštaponienė, mokyklos vadovai, choreografė Virginija Butvilavičienė, LPS „Bočiai“ Ukmergės klubo „Viltis“ atstovė Alia Nabatova. Atsidėkodami šeimnininkai svečiams įteikė gėlių ir atminimo dovanėles – molinius suvenyrus, pagamintus mokyklos dailės būrelio mokytojos Deimantės Masevičienės. Šeimnininkai ir svečiai surengė šventinį koncertą. Po koncerto vyko vakaronė, kurioje linksminosi visas šokėjų kolektyvas su svečiais ir mokyklos bendruomene.

Nuotraukos Juliaus Petriko

Mokomės, kuriame, dalyvaujame, tobulėjame

Bulgarų delegacijos vizitas

Balandžio 26-gegužės 1 dienomis Ukmergėje viešėjo delegacija iš Bulgarijos, kuri atvyko pagal Comenius regio partnerystės projektą „Fiziškai aktyvūs vaikai-sveiki piliečiai“.

Balandžio 28 d. svečiai aplankė Ukmergės sporto centro sporto bazes, susipažino su treniravimo metodikomis.

Balandžio 29 dieną svečiai lankėsi Ukmergės Užupio pagrindinėje mokykloje, kur jiems labai patiko.

Natiurmortų paroda bibliotekoje

Tokia natiurmortų paroda mokykloje pirmoji, nes autorės dvi – dukra ir mama. Šeštokė **Dominyka Ivanauskaitė** surengė savo tapytų natiurmortų, o mama

Vijolė Ivanauskienė foto nuotraukų ir atvirukų parodą.

Į parodos atidarymą susirinko geriausi Dominykos draugai, sesė Algimantė, brolis Vytautas, auklėtoja Aldona Piestininė, dailės mokytoja Audronė Vainauskienė, lietuvių kalbos mokytoja Laima Juzėnienė, socialinė pedagogė Ona Vžesniauskienė ir buvusi mokyklos mokytoja Nijolė Paškauskienė.

Išgirdome linksmą istoriją, kaip Dominyka, pakalbėjusi su drauge Urte, atsidūrė Ukmergės meno mokykloje ir ten liko ilgam. Mokytoja L. Juzėnienė panašią istoriją papasakojo apie aktorį Arną Roseną.

Vijolės ir Dominykos benefisas baigėsi vaisėmis. Sultys ir limonadas liejosi laisvai. Ir aš ten buvau...

Bibliotekininkė Nijolė Nuotrauka Nijolės Paškauskienės

„Svajonę turiu“

8b klasės mokiniai Julius Petrikas, Aurimas Liubauskas, Miglė Vaičiūnaitė ir Kornelija Valuckaitė sukūrė trumpametražį vaidybinį filmą „Svajonę turiu“. Filmo montažo autoriai ir aktoriai buvo tie patys mokiniai: Miglė, Kornelija ir Julius. Aštuntokai pristatė juos dominančias profesijas.

„Filmuoti buvo smagu, - sako mokyklos aktyvistų grupelė. – Džiaugiamės, kad mūsų filmas išrinktas geriausiu!“

Balandžio 17 dieną į Ukmergės technologijų ir verslo mokyklą buvo pakviesti konkursų „Profesijų labirintai“ ir ugdymo karjerai filmų konkursų nugalėtojai. Šiame baigiamajame renginyje dalyvavo ir mūsų mokyklos mokiniai. Ugdymo karjerai filmų konkurse aštuntokai dalyvauja jau antri metai.

Šiomet nugalėtojai buvo apdovanoti padėkos raštais ir pakviesti pasivaikinti picomis!

Atsakinga už karjeros ugdymą mokykloje
N.Čepukėnienė

Mokomės, kuriame, dalyvaujame, tobulėjame

„Papuošk puodelį: Mano šeima“

Gegužės 15-oji – Šeimos diena. Klaipėdos Vėtrungės gimnazija ir Klaipėdos verslo ir paslaugų mokykla suorganizavo respublikinį konkursą „Papuošk puodelį: Mano šeima“. Konkurse iš viso dalyvavo 74 mokiniai iš visos Lietuvos., bet finalininkų buvo tik 15. 2015 metų gegužės 15 dieną 12 valandą vyko konkurso finalas. Renginyje mokiniai savo piešinius perkėlė ant puodelių.

Tarp finalininkų pateko ir mūsų mokyklos 7klasės mokinė **Benita Usonytė**.

„Irkis į gilumą“

Mūsų mokyklos ketvirtokai:
Kamilė Balžekaitė,
Ula Manukaitė,
Ieva Miškinytė,
Pijus Pavydis ir
Medas Savickas -

dalyvavo tikybos viktorinoje „Irkis į gilumą“.

Nugalėję rajone kitų mokyklų mokinius, mūsų ketvirtokų komanda „Klusnios Dievo avelės“ gegužės 8d. vyko į Kauną, į III, baigiamąjį, viktorinos turą. Nors užduotys III-me ture buvo nelengvos, Užupio ketvirtokai pasirodė neblogai ir buvo įvertinti kaip draugiškiausia komanda. Vaikai buvo apdovanoti Padėkos raštais bei Šventojo Rašto knygelėmis.

Esame dėkingi mokytojai Audronei Vainauskienei už gražias „aveles“, kurios papuošė mūsų komandos prisistatymą.

Piešinių paroda - konkursas „GIMTASIS MIESTAS MINIATIŪROSE“

Vilniaus miesto dailės mokytojų metodinis būrelis pakvietė Lietuvos miestų ir rajonų dailės mokytojus su savo 7 – 12 klasių mokiniais dalyvauti respublikinėje parodoje – konkurse „Gimtasis miestas miniatiūrose“ ir mažo formato kūriniuose išreikšti savo meilę gimtajam miestui ar miesteliui. Šioje parodoje dalyvaus ir mūsų aštuntokai kartu su dailės mokytoja. Jie savo miniatiūrose (dydis 15x15 cm) vaizdavo jiems patikusias Ukmergės miesto vietas. Darbams atlikti buvo naudojamos tradicinės tapybos ir grafikos priemonės – tai akvarelė, guašas, pieštukas, tušas. Mokykla parodai – konkursui gali pateikti po vieną dailės mokytojo ir dvi jo mokinių sukurtas miniatiūras. Konkursas vyksta dviem etapais. Pirmajame etape parodą - konkursą organizuoja miesto

dailės mokytojų metodinis būrelis ir į respublikinę parodą atranka 3 dailės mokytojų ir jo mokinių sukurtas miniatiūras. Į Vilnių iškeliavo dailės mokytojos ir Miglės Ilčiukaitės bei Aistės Šmigelskaitės darbai.

A.Vainauskienės
Kęstučio aikštės puošmena

Miglės Ilčiukaitės
Žuvų gatvelėje

Aistės Šmigelskaitės
Senamiesčio kiemelis

Parodos – konkurso „Gimtasis miestas miniatiūrose“ paroda vyks LR Seimo II rūmų parodų galerijoje 2015 m. spalio 12-26 d. Meniškiausių miniatiūrų autoriai bus apdovanoti parodos – konkurso „Gimtasis miestas miniatiūrose“ rėmėjų padėkos raštais ir dovanomis.

Mokomės, kuriame, dalyvaujame, tobulėjame

Jau antri metai vyksta rajoninis rašinių ir filmų apie profesijas konkursas, kuriame šiemet dalyvavome ir mes, šeštokės Ieva Rinkevičiūtė, Urtė Žvirblytė ir Agneta Kvieskaitė, vadovaujamos mokytojos Laimos Juzėnienės. Mokykloje geriausia buvo pripažintas Ievos rašinys "Svajonės link", kuriame pasakojama apie krepšininkės profesiją. Rajono komisija apdovanojo Agnetą už kūrybiškiausią, o Urtę - už patriotiškiausią rašinį. Kuris darbas pasirodys geriausias jums - nuspręsite perskaite rašinius laikraštyje.

Urtė Žvirblytė, 6a klasės mokinė TĖVYNĖS SAUGOTOJAI

Pasaulyje yra tūkstančiai profesijų, bet, mano galva, iš visų rimčiausia ir svarbiausia yra mano tėčio profesija. Jis karininkas ir saugo mūsų gimtąjį kraštą. Tai labai atsakingas darbas.

Tėtis sako, kad patekti į kariuomenę norintis žmogus turi būti atsidavęs Tėvynei, nes ji, kaip ir mama, yra vienintelė. Kiekvienas būsimas karys privalo būti ištvėringas, drąsus, pareigingas, turėti daug vidinės stiprybės. Kiekvienas karys turi jaustis už kito kario kaip už mūro sienos, Tėvynę saugoti ne tik nuo valstybės išorės priešų, bet ir viduje esančio blogio: terorizmo, masinių riaušių, taip pat padėti žmonėms įvykus gamtinėms katastrofoms, didelėms gamyklų

Tėtis pasirinko šią profesiją, nes norėjo būti naudingas Tėvynei, būti visada pasiruošęs apginti savo šeimą. Pirmiausia jis baigė sunkiųjų ginklų instruktoriaus kursą, po to sunkiosios technikos, taikliųjų šaulių kursus ir nemažai su karyba susijusių mokslų. Pirmus tris mėnesius tėtis tarnavo Baltijos batalione Rukloje ir dvejus metus Estijoje, Paldisko mieste. Jis pateko į Ruklą, nes tik ten vyko atranka į specialiąsias pajėgas Baltijos batalione.

Sunkiausi buvo trys pirmieji mėnesiai Rukloje, nes jo instruktoriai buvo amerikiečiai ir jie buvo labai reiklūs. Tėtis ten moko kitus kariškius. Jis kiekvieną dieną važiuoja į Ruklą dirbti.

Jam patinka šis darbas vien dėl to, kad kiekviena diena būna išskirtinė, išmoksta naujų dalykų mokydamas kitus kariškius, be to, tenka nemažai bendradarbiauti ir bendrauti su užsieniečiais. 2010 m. tėtis buvo pakviestas vykti į Afganistaną. Jis labai nenorėjo išsiskirti su šeima pusei metų, bet tokia buvo jo pareiga. Afganai, Goro provincijos žmonės, yra geranoriški ir draugiški. Jie labai dėkingi Lietuvos kariuomenei už apsaugą, vietinės policijos ir kariuomenės mokymą, pirmą mergaičių mokyklos įkūrimą ir už lietuvių draugiškumą. Nepaisant to, mūsų karių kas dieną laukė išbandymai ir tykojo pavojai. Afganistane tėtis su bendradarbiais važinėjo po kalnus, bendravo su vietiniais žmonėmis ir saugojo Goro provincijos žmones nuo teroristų. O mes, likę taikioje Lietuvoje, labai jaudinomės dėl tėčio ir jo bendražygių.

Pagaliau ateina ta diena, kai tėvelis turi sugrįžti Lietuvą. Giedrą rytą mes su mama jau skubame į didelį Šiaulių oro uostą pasitikti tėčio. Praeina valanda, dvi... O mikrofonas kaip tyli, taip tyli. Atėjo vakaras, mano akys jau merkėsi ir su baltu lyg sniegas meškučiu rankose užmigau ant šilto mamos peties. Ir štai pasigirsta taip ilgai lauktas signalas. Kariškiai sugrįžo į Lietuvą! Iš karto, kai tik išgirstu signalą, šoku nuo kėdės ir pravirkstu iš džiaugsmo. Su mamyte atsistojame arčiausiai durų ir nekantraujame išvysti švintintį tėčio veidą. Ir štai pro duris ateina jis! Mes iš karto lekiame jo apsikabinti ir pasidžiaugti ta nuostabia akimirka!

Kaip gerai, kad pas mus taika, kurią saugo ir mano tėtis. Aš labai didžiuojuosi tėveliu, kuris turi tokią atsakingą profesiją!

Agneta Kvieskaitė, 6 a klasės mokinė Mano mama - režisierė

Ukmergės Kultūros centre, pirmame aukšte, netoli bilietų kasos, virš durų kabo užrašas: Vaikų teatro studija „Nykštukas“. Kas gi ten vyksta už tu durų? Tai teatro studija „Nykštukas“- mano mamos darbo vieta. Mano mama yra šios studijos režisierė ir tiesiogiai atsako už teatro, spektaklių pristatymą įvairiuose tarptautiniuose ir respublikiniuose festivaliuose ir Ukmergės mieste, kuria teatrinis projektus. Vienas iš jų – Vaikų ir jaunimo teatrų šventė „Nenuoramos“, gerai žinoma ne tik Ukmergės rajone, bet ir visoje Lietuvoje. Kiekvieną kovą kartu su pavasariu suvažiuavę vaikų ir jaunimo teatrai žadina miestą po žiemos.

Kartą paklausiau mamos:

- Ar kiekvienas gali tapti teatro režisieriumi?

- Reikia labai labai norėti, būti apsisiskaičiusiam, turėti lakią vaizduotę, nebijoti daug ir sunkiai dirbti, baigti specialybės mokslus ir labai mylėti teatrą, - atsakė mama.

Ji pati dar būdama maža, apsilankiusi spektaklyje „Snieguolė ir septyni nykštukai“, susirgo „teatro liga“. Todėl, baigusi mokyklą, ji jau žinojo, ką studijuos. Scenos judesio, aktorinio meistriškumo, scenos kalbos, grimo kūrimo ir režisūros paskaitos prabėgo labai labai labai greitai - tiesiog akimirksniu. Po to sekė diplominis spektaklis ir savarankiškas darbas su senu geru teatru.

Šis darbas yra tikrai įdomus. Įdedant daug triūso ir pastangų išeina tikrai gražūs, įdomūs spektakliai.

Vaidinti ne vien darbas, bet kartu ir malonumas. Teatras – tai lyg magiškas pasaulis, kuris mus priverčia pamiršti nuovargį ir viską, kas bloga mummyse susikauptė. Teatre galima atsipalaiduoti, apie nieką negalvoti, išreikšti save. Netgi yra sakoma: „Jei žemėje yra stebuklų, tai jie vyksta tik teatre“. Mano mamos darbas ne vien įdomus, bet ir varginantis, nes norint kažką įdomaus sukurti, reikia įdėti daug darbo ir jėgų. Kiekvieną dieną į studiją skuba maži ir vyresni vaikai. Tai teatro aktoriai. Jie žaidžia, improvizuoja, skaito įvairias pjeses, kuria etiudus. Kitaip sakant, susipažįsta su magišku teatro pasauliu, teatrinio stebuklo dėka tampa įvairiaisiais personažais. Sako, gali būti matęs šimtus filmų ar vaizdajuosčių, bet likti nepatyręs to, ką galima patirti tik teatre, kai spektaklis kuriamas čia pat, dabar, pačiam dalyvaujant, ir daugiau to niekada nebebus. Tai yra šventė be jokių komercinių ketinimų, tiesiog vaikai vaidina vaikams ir visi būna laimingi. O prasidėjo viskas nuo vienos geros idėjos, jei tiksliau, – iš minties surengti teatrų šventę Ukmergėje. Idėja buvo sėkmingai įgyvendinta, o rezultatai džiaugėsi visi. Jaunieji teatrai džiaugiasi, kad gali atvažiuoti į mūsų miestą ir susitikti su bičiuliais, pasidžiaugti nuostabiu teatrinio pasauliu, pristatyti naujus spektaklius ir pamatyti, ką publikai davanoja kiti kolektyvai. Ir, žinoma, šėlti, dūkti ir kvailioti iki

paryčių, nes juk tai - „Nenuoramos“! Žiūrovai taip pat džiaugiasi galimybe pamatyti įvairiausių spektaklius apie gyvūnus, gėles, žmonių santykius ir ne tik. Pasakojimus mažiems ir dideliems. Tik „Nenuoramose“ atgyja gėlės, prakalba kregždutės, šoka boružės, ant plaukų krinta žvaigždės, pasakas seka maži nykštukai, o karaliai ir karalienės, princai ir princesės būna taip arti, kad gali juos paliesti. Protingi žmonės šneka: „Nenuoramos“ – laukiamiausia pavasarinė šventė. Jos visi laukia kaip pirmų pavasariųjų žibuoklių.

Jūs tikriausiai norite paklausti, iš kur aš tiek žinau apie mamos darbą, teatrą? Ogi iš pokalbių su mama, nuo kūdikystės stebėtų spektaklių ir, žinoma, „Nenuoramų“ šventės!!! Taigi mano mamytė – režisierė.

Mokomės, kuriame, dalyvaujame, tobulėjame

Ieva Rinkevičiūtė, 6a klasės mokinė Svajonės link

Baigiasi dar viena diena mokykloje. Tik nuskambėjus skambučiui čiumpu striukę ir tekina išlekiu į namus. Turiu šiek tiek laisvo laiko iki krepšinio treniruotės, todėl prisėdu ant sofos. Grįžteliu į dešinę pusę ir, išvydusi ant sienos sukabintus medalius, prisimenu savo svajonių profesiją — būti krepšininke...

Krepšininkeš profesija yra sunki fiziškai, reikia labai daug sportuoti, todėl stengiuos sportuoti vis daugiau ir daugiau. Šios profesijos merginų nėra labai daug, ją mieliau renkasi vaikinai. Žmonės, pasirinkę šį darbą, patiria labai daug emocijų: tiek džiaugsmo, tiek nusivylimo, liūdesio. Be to, krepšinis yra komandinis žaidimas. Tai reiškia, kad visos komandos narės yra svarbios vienodai. Mano komandos narės yra nuostabios. Su jomis iškovojojame labai daug pergalių.

Būna, susipykstam, bet pykčio ilgai nelaikome. Būna ir liūdnų akimirų, bet mes to labai nesureikšminame ir judame toliau mūsų svajonių išsipildymo link.

Ilgai atmintyje išlieka svarbios mūsų varžybos... Žaidėme tada su Alytaus komanda. Tai buvo sekmadienis, visa komanda linksmi nusiteikusiai sugužėjo į persirengimo kambarėlį.

Apšilome ir išbėgusios į aikštę pradėjome varžybas. Pirmąjį kėlinį pirmavome, bet vėliau rezultatas išsilygino. Antro kėlinio viduryje vėlgi ėmėme pirmauti. Abi komandos buvo labai susikaupusios ir dėmesingos. Po dviejų kėlinių, per pertrauką, trenerė priminė varžybų taktiką ir pakartojome derinius. Ketvirtas kėlinys buvo pats sunkiausias visoms merginoms. Skirtumas buvo tik kelių taškų ir visas kėlinys ėjo taškas į tašką. Galiausiai likus kelioms minutėms išsiveržėme į priekį ir aplenkėme alytiškes šešiais taškais. Be galo džiaugėmės! Pasisveikinome su varžovėmis suplodamos rankomis ir, kaip visada, nuėjome į aikštelės vidurį, sudėjome rankas vieną ant kitos ir sušukome savo pergalės šūkį. Visos linksmi plepėjome apie varžybas, aptarėme klaidas ir visų žaidėjų pastangas. Manau, kad mūsų komanda žaidė puikiai, nes alytiškės tikrai buvo gerai pasiruošusios.

Šios profesijos atstovės turi ne tik dirbti, sportuoti, jos daug keliauja, turi galimybę susipažinti su naujais žmonėmis. Mes taip pat daug keliaujame. Žaidžiame labai daug sunkių varžybų. vyksta čempionatai. Visos labai stengiasi ir nori tik geriausio rezultato.

Turiu ir savo krepšininkeš idealą. Tai Eirūnė Gibavičiūtė. Jai aštuoniolika metų ir ji žaidžia Ukmergės moterų rinktinėje — NMKL. Mergina labai nedidelio ūgio, tik vieno metro ir šešiasdešimt šešių centimetrų, bet tai jai nė kiek netrukdo puikiai žaisti krepšinį. Ji pripažinta geriausia 2014 m. Ukmergės krepšininke. Aikštelėje stovi kaip įžaidėja arba gynėja. Eirūnė krepšinį žaidžia nuo antros klasės, didžiąją jos gyvenimo dalį jau senai užima krepšinis. Krepšininke aikštelėje atiduoda visą save dėl komandos. Eirūnės numeris yra vienuoliktas. Norėčiau ir aš tiek pasiekti, kiek pasiekė ji. Norėčiau, kad mano svajonė išsipildytų, ir manau, kad, jei sieksiu savo užsibrėžto tikslo, man tikrai viskas pavyks. Svarbiausia, reikia siekti savo svajonės iki galo. Viską turiu padaryti pati.

Staiga greitai judesiu atšoku nuo sofos ir suprantu, kad būsiu užsigalvojusi. Pačiumpu kuprinę ir, lyg bitės įgelta, puolu pro duris į krepšinio treniruotę — judėti savo svajonės link.

Kalbos atveria duris į pasaulį

Jau tapo tradicija dalyvauti kasmetinėje rajono šventėje "Kalbos atveria duris į pasaulį." Šiais metais mūsų mokyklą atstovavo 8a ir 8b klasių moksleiviai. Jie labai atsakingai ruošėsi šiam konkursui. Mūsų komanda prisistatė 3 kalbomis: anglų, rusų ir vokiečių. Mokiniais pasiruošti padėjo mokytojos S. Terekienė, J. Akopian ir R. Vaitkevičienė. Renginio metu moksleiviai savo žinias demonstravo drąsiai ir išradingai. Komandos prisistatymas ir dainos improvizacija taip pat puikiai pavyko.

Labai įdomu buvo stebėti kitų komandų prisistatymus. Šventėje vyravo draugiška atmosfera. Moksleiviai džiaugėsi proga pabendrauti ir pasitikrinti savo užsienio kalbos žinias.

Mūsų komanda iškovojo garbingą III vietą.

Mokomės, kuriame, dalyvaujame, tobulėjame

Žalioji palangė

Vos tik pasibeldė kovas, su penktokais, šeštokais ir septintokais nusprendėme paskubinti pavasarį. Net 24 mokiniai pritarė idėjai. Atsinešė augalų sėklų. Mokiniai priminė darbščiasias skruzdėlytes. Kiekvieną pertrauką vyko sėja, laistymas, pikavimas. Ši veikla suteikė galimybę miesto vaikams prisiliesti prie žemės, artimiau susipažinti su augalų gyvybės paslaptimis.

Džiaugiausi matydama jų entuziazmą, stebėjausi smalsumu ir mielai atsakinėjau į gana rimtus klausimus. Pikavimui nusprendėme panaudoti plastikinius butelius kitaip- ne apatinę, o viršutinę dalį. Įtvirtinome juos į medžio trinkeles. Puikiai tiko kokoso kevalas, sausuolio medžio šaka, vynuogių stiebų pinti kamuoliukai, įvairiaspalviai drugeliai.

Daigelius suskirstėme į atskiras grupes – gėlių karalija, daržovės ir prieskoniniai augalai.

Mokiniai paruošė savo sodintų augalų aprašymus. Gamtos ar biologijos pamokos pradžioje juos skaitys savo klasės draugams, supažindins su užaugintais augalais, pasidalins savo patirtimi.

Džiaugiamės, kad mūsų daigeliais susidomėjo draugai, mokytojai ir kiti mokyklos darbuotojai. Mokiniai mielai sutiko norintiems padovanoti gėlių, pomidorų, paprikų ar prieskoninių augalų daigelių. O kiti keliaus į jų šiltnamius, sodus, veš į kaimą močiutėms.

Nuotraukas išsiuntėme į konkursą „Žalioji palangė“, kurį organizuoja LMNŠC Gamtinio ir ekologinio ugdymo skyrius.

Daugelis mokinių su nekantrumu lauks kito pavasario vėl stebės stebuklingą sėklelės prabudimą. Tikiu, kad šie maži žingsneliai į augalų pasaulį išmokys juos mylėti gamtą, pastebėti jos grožį ir jį tausoti.

Biologijos mokytoja **Laimutė Motiejūnienė**

Mokomės, kuriame, dalyvaujame, tobulėjame

iškio ausys

Kartą kiškis bėgo girios taku ir įkrito į duobę. Duobė buvo gili. Niekaip neišlipsi. Žvairys ėmė pagalbos šauktis;

- Žvėrys, žvėrys greičiau, kopūstus vagia !!! O aš duobėje.

Atšlepsėjo ir atšokavo asilas su meška.

- Na, kiški, sakai, kopūstus vagia?

- Vagia, nevagia, bet tuoj pavogs! O aš dar nepavagiau!,- nesavu balsu klykia žvairys.

- Gerai, ištempsim, jei toks alkanas,- nerūpestingai sumurmėjo meška.

- O už ko tempti? - sužvengė asilas.

- Patogiausia būtų už ausų, nors jos labai trumpos.

- Nesvarbu, tempiam,- pritarė asilas.

Tempė, tempė, neištempė, nes žvairys - kaip visa tona kopūstų.

- Ei, kiškeli, nabagėli, tavo ausys tįsta!!!! - sušuko meška ir asilas, nes to dar buvo neregėję.

- Nesvarbu, tik tempkit, per tą laiką morkos ne tik išdygo, bet ir užaugo!

Pagaliau žvairys buvo ištemptas, ir kiškis nudulkėjo kiek kojos neša. Bet atsidėjojo.

- Čia tau, meškute lepeškute, medaus, - pasakė atitempęs statinaitę medaus.

-Oi, dėkui, dėkui,-apsipylė džiaugsmo ašaromis meška.

-O čia tau, asile, galėsi salotėlių paskanauti.

Šitaip išdalinęs dovanas kiškis dar ilgai pabuvo pas mešką ir asilą. Gėrė gilią kavą, aptarinėjo turbūt, kokio dydžio skrybėlę reikės numegzti, nes dabar, kai kiškio ausys ilgos ilgos ir jis šuoluoja kopūstų pagrauzti, jos styro kaip du bokštai.

